

hava felags leiðslu?

Fakfeløgini hildin uttanfyri

So leingi sjúkrarøktarfrøðingarnir ikki hava fingið innlit í ætlanina um at leggja sjúkrahúsini undir felags leiðslu, vil Vár í Gong, forkvinna í felagnum Føroyskir Sjúkrarøktarfrøðingar ikki gera nakra viðmerking

Føroyskir Sjúkrarøktarfrøðingar eru knotnir inn á landsstýrið, at hvørki teirra felag ella onnur feløg hava fingið neyvari kunning um ætlanina um at leggja sjúkrahúsini saman.

– Av somu orsök ber illa til at gera sær neyvari hugsanir um og viðmerkingar til, hvør loysn man vera hin frægasta. Tað tykist vera ein sera óheppin siðvenja at halda fakfeløgini uttanfyri, tá tilíkar bygnaðarbroytingar verða lagdar til rættis, sigur felagið m.a. á heimasíðu síni.

Vár í Gong, forkvinna heldur tað vera eitt krav, at feløgini sleppa upp í tilgongdina, so tey kunnu tryggja sær, at starvssetanir og arbeiðsstøð eru sambært sáttmálunum, og at alt gongur rætt fyri seg.

Nóg mikið við einum stjóra

Sjúkrahúsini skulu vera, sum tey eru, men tað átti at verið nóg mikið við einum stjóra, heldur John Eysturoy

John Eysturoy í Havn hevur mangan talað sak sjúklinganna, og hann hevur greiða hugsan um ætlanina at leggja tey trý sjúkrahúsini saman í Sjúkrahúsværk Føroya.

– Øll trý sjúkrahúsini skulu vera, har tey eru, og tey smærru sjúkrahúsini mugu ikki avfólkast, tí trygðin bæði hjá norðoyingum og suðuroyingum má ikki versna, sigur John Eysturoy.

Hann er greiður yvir, at tað snýr seg um sparing, men pengar høvdu verið at spart, um bara ein leiðsla var.

– Tað er ikki neyðugt at hava trýggjar stjórar, og pengarnir, sum har eru at spara, skulu brúkast til at útbyggja sjúkrahúsini og annars sjúklingunum ti frama, sigur John Eysturoy.

Ljóðar skilagott

Um vit fáa meira fyri hvørja krónu, er skilagott at leggja sjúkrahúsini undir felags leiðslu, heldur Sonja Jógvansdóttir

Um sjúkrahúsini skulu leggjast saman ella ei, er ikki eitt evni, sum upptekur Sonju Jógvansdóttir nóg.

Men hon heldur kortini, at uppskotið um felags leiðslu ljóðar skilagott.

Tað krevur tó sterkt samskipandi lið millum súkrahúsini.

– Tað ræður um at brúka allar møguleikar til fulnar, og at vit fáa sum mest fyri hvørja krónu, sum brúkt verður, sigur Sonja Jógvansdóttir.

Í lagi við felags leiðslu

Um tað í samráð við starvsfólkini á sjúkrahúsunum verður funnin ein loysn, haldi eg tað vera rætt at leggja saman, sigur Randi í Jógvanstovu í Leirvík

Hóast Randi í Jógvanstovu er leirvíkingur, og fólkini á eystaru síða á Eystorynni ofta fara til Klaksvíkar í sjúkraøndum, ber hon ongan ótta fyri, at nakar skaði hendir við at leggja sjúkrahúsini saman. Í so máta er hon ikki lokalpatriotur.

– Eg haldi tað vera rætt, um endamálið at samskipa eitt vælverkandi sjúkrahúsværk, og arbeiðið má gerast í samráð við starvsfólkini á sjúkrahúsunum. Tað má bera til at samskipa virksemd á trimum smáum sjúkrahúsum, sigur Randi í Jógvanstovu. Í ætlanini liggur, at øll trý sjúkrahúsini skulu hava akutta móttøku.

Randi í Jógvanstovu sær annars fyri sær, at Klaksvíkar Sjúkrahús og Suðuroyar fáa sergreinar so sum uppvenjing, og nú kann heldur ikki vera leingi, til eitt hospis, ið er ætlað fólk, sum liggja til tað síðsta. Eitt hospis kundi eisini verið á øðrum av teimum sjúkrahúsum.

– Og hví í víðu verð skulu vit hava trýggjar stjórar? spyr Randi í Jógvanstovu.